

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemán veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá trístopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskánji se cena primerno zmanjša.

Rokopísi se ne vračajo, nefrankovana písmá se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 46.

V Ljubljani, v četrtek 26. februvarja 1885.

Letnik XIII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 25. februvarja.

Zbornica poslancev.

Na dnevnem redu današnje seje ni posebno važnih reči. Pred pričetkom obravnave odgovoril je denarni minister na neko interpelacijo gledé zdravstvenih razmer med tabakaricami, ter s statističnimi številkami dokazoval, da te razmere niso slaběji, kakor pri družih strokah. Postava o napravi novih državnim železnicam potrebnih reči se je izročila budžetnemu odseku, potem pa je Richter vtemeljeval svoj predlog o žitni carini. Ker sta se oglasila k temu predmetu še dva govornika, bo reč sama na sebi precej dolgo trpela, potem pa se v pretres izročila kakemu odseku. Dalje stoji na dnevnem redu potrditev volitve poslanca Blaška, kateri nihče ne bo ugovarjal, začasna odprava porotnih sodnij v Kotorškem okraju, podaljšanje hipotekarne veljave na Predarelskem, oproščenje pomoznih zajemnih društev v podporo bolnih, oslabilih udov itd. od prihodnjanskega in pridobitnega davka, poročilo o pivarskem davku in o peticijah gledé vžitninskega davka, pa o raznih drugih prošnjah. Ako bode danes vse to rešeno, bo seja precej dolgo trpela, dasi se pri nobenem omenjenem predmetu ni nadejati posebnih razgovorov, ker gré ura že na eno, ko to pišem. Prihodnja seja bo v petek, ker jutri zborujejo razni odseki, katerih eni imajo še rešiti več jako važnih reči. V petek se prične budžetna razprava in bo odtlej naprej vsled tega vsak dan seja.

Gospodska zbornica

imela je včeraj svojo prvo letošnjo sejo, v kateri je bilo rešenih več reči, sklenjenih od zbornice poslancev. Seje se je vdeležilo tudi več kardinalov, škofov in opatov, in sicer: kardinali Schwarzenberg, Fürstenberg in Ganglbauer; nadškofje: Eder, Zorn in Izakovič; knezi in škofje: Zwerger, Dellabona, Funder, Štepišnek, Missia in Aichner;

opata: Hauswirth in Bauer. Na vrsti je bila tudi duhovenska kongrua, ki se je v pretres izročila posebni komisiji 15 udov, ki se bodo danes volili. Današnja seja gospodske zbornice bo tudi zaradi tega važna, ker pride na vrsto 6. oddelek avstrijske postave, ki zadeva rokodelske pomočnike in učence. Liberalni listi danes napovedujejo, da se bode pri tej priliki več govorilo.

Res je Toggenburg imel dolg govor, v katerem je razodeval svojo vnetost za svobodno obrtništvo in kupčijo, sicer pa novi postavi ni resno oporekal, ktero sta za njim grof Leon Thun in poročevalec grof Blome izrstno zagovarjala in ki bode gotovo tudi sprejeta po sklepu poslaniške zbornice.

Na koncu današnje seje se bo volil odsek za pretresanje duhovenske kongruje. Izmed škofov bodo v ta odsek izvoljeni: kardinala Schwarzenberg in Fürstenberg pa Briksenški knez in škof Aichner, ki slovi kot strokovnjak v cerkvenem pravu.

Kdaj bo sklep državnega zbora?

Vlada močno želi, da bi državni zbor vsaj do 31. marca dovršil svojo nalogo. Državni proračun se začne obravnavati v petek, in nadejajo se, da bode v zbornici poslancev dogotovljen vsaj do 14. marca. Ne vem pa, se bode li vresničila ta nada ali ne. Mnogi poslanci, zlasti na levi strani, bodo namreč to priliko porabili za obširneje govore, s kterimi se bodo svojim volilecem priporočali za prihodnje volitve. Predsednik jih sicer misli vtruditi s tem, da bode napovedoval podnevno in večerno sejo, in brez dvoma se bode skušalo razprave prikrajshevati z nasveti, da naj bode konec debate, a skušnja uči, da ti pripomočki nimajo zmerom zaželjenega vspeha. Kdor pri eni točki zgubi besedo, se oglasi pri drugi, in govori nalašč tako dolgo, da preide ves čas, in da se vtrudijo predsednik in poslušalci, ne pa on sam. Zlasti sta v tem mojstra profesorja Lustkandl in Exner.

Za državnim proračunom naj bi se po želji

vladini pričela obravnavati o severni železnici, mnogi poslanci pa želé in so včeraj v Hohenwartovem klubu to še s posebnimi razlogi povdarjali, da naj se na vsak način reši postava o zavarovanji delavcev zoper nesreče in nezgode. Poslanec Klun je kot ud obrtniškega odseka razkladal dotično postavo, potem pa povdarjal važnost njeno za delavski stan. Rekel je, da bi bilo jako nepolitično, ako bi vlada zahtevala, da naj državni zbor sprejme postavi zoper sicijaliste in dinamitovce, s kterima se ima kolikor toliko omejiti svoboda delavskih krogov, za to pa bi ne skrbela, da se prej ko mogoče sklene postava, ki bo delavcem mnogo koristila in jim dajala poročstvo, da jim ne bode treba kruha od hiše do hiše beračiti, ako jih pri delu zadene kaka nesreča, in da svojo rodovino ne bodo zapustili v revščini in siromaštvu, ako jih neprevidena smrt prehití. Zato se je klub Hohenwartov soglasno izrekel za to, da naj pride za državnim proračunom najprej na vrsto omenjena postava, ki jo tudi cesar posebno želé. Najbrže se bo to tudi zgodilo, ker je zoper severno železnico med nekterimi poslanci še zmerom toliko pomislekov, da bode treba še nekaj dogovorov in razprav, preden bo porazumljenje dognano in bode mogoče to reč spraviti na dnevni red. Dokler si namreč vlada ni gotova, da bode za njo imela večino, toliko časa pač ne sme priti v obravnavo, ker se ne sme izpostaviti nevarnosti, da je bila v zadnjem trenutku zapuščena od sedanje večine. Poljski, češki in Hohenwartov klub bodo glasovali za novo pogodbo, najbrže tudi klub Coroninijev; in ker bode velik del levicarjev brez dvoma odšel iz zbornice ter se zdržal glasovanja, smemo že zdaj reči, da bode nova pogodba sprejeta, dasiravno Liechtensteinov klub za njo ni, in je včeraj s 14 glasovi proti 3 sprejel resolucijo, naj se ta reč na dnevni red spravi še le na jesen, ko se snide že novi državni zbor.

Na vrsto pride razun tega pred sklepom državnega zbora še dinamitna postava, ki je v odseku že dovršena. Vlada želi, kakor sem že rekel,

LISTEK.

„Človeka nikar“.

Efež. IV. 3.

Opomba. Če tudi nenavadno, vendar v tem slučaju postavimo tu najprej potrebno opombo.

Vselej bilo nam je za resnico, naj nam nasprotniki podtikajo tudi karkoli radi. Zato se nismo nikdar branili nasprotnemu mnenju prostora dati v našem „Slovenec“, da bil je izraz le stvaren in spoštljiv. In pisatelju naslednje razprave smo na prašanje, če li odgovor sprejmemo, takoj odgovorili: Da, s pogoji povsod med olikanem svetom veljavni: Da bode odgovor stvaren, brez osebnega žaljenja in psovk, od Vas podpisan. To tirjati se nam je toliko potrebnije zdelo, ker se je začela poslednje dni in ravno v tej reči nekje zopet surovost obdelovati, dasi v resnici ni nič nagnjusnišega ter poštenega človeka nevrednišega, kakor nekterim toliko priljubljene, da, lastne zabavljice, psovke in zaničljiva žaljenja bližnjega in še celó vse to zavratno izza grma ali brezimno. Habeant sibi! Mi pa podamo sledečo razpravo le s tem namenom, da se

resnica prav spozná. „Slovenec“ naj bode v tem glasilo vsem prijateljem resnice.

„Dvanajstim večerom dodatek“. Pod tem naslovom je prinašal „Slovenec“ razlago in oceno nekaterih pesni našega pesnika g. Gregorčiča v „listku“ meseca decembra m. l. Pisatelj teh „dodatkov“ je čast. g. Anton Mahnič, ki se rad peča s takimi razpravami in razlagami, vzlasti v Goriškem latinskem listu.

Ko so bile prišle Gregorčičeve poezije l. 1882 na svetlo v posebni knjigi, bile so z nenavadnim veseljem pozdravljene in od vseh Slovencev vzprijete; list za listom prinašal je pohvalo g. Gregorčiču, hvaležnega srca se mu je čestitalo od vseh strani.

Toda kmalo potem jame nasprotnik sejati ljuško, koder je že bogate klase pouka in izobraževanja poganjala zlata pšenica Gregorčičevih „poezij“, podtikujoč jim nazore in nauke, ki so npravnosti in naši veri nasprotni, ter takó netiti, nam že tako lasten razpor med čitatelji omenjenih „poezij“. Številó onih, ki so se nad „poezijami“ „spodtikali“, ni bilo veliko in še večina teh bila je le zapeljana od sodnikov „poezij“; javno mnenje je ostalo: „Spodtakljive pesni ne nahajaš v tej knjigi nobene.“ Ta razpor se je kmalo polegel. Čitale in dekla-

movale so se potem zopet Gregorčičeve „poezije“ brez kakega očitanja, brez spodtikanja, brez pohujšanja povsod po Slovenskem in drugod. Ali ko se je pred nekaj meseci raznesel glas, da pridejo Gregorčičeve „poezije“ v drugi izdaji na svetlo, postali so že zopet nemirni oni sodniki, začeli so se oglašati, le bolj na tihem, ter izražati željo: naj bi g. Gregorčič pri tej drugi izdaji svojih „poezij“ nekatere (pohujšljive) pesni ali preustrojil, predelal, ali celó izpustil; naj bi se mu toraj to naznanilo. — In res, dobil se je mož, imenovani g. pisatelj „dodatkov“, ki je to nalogo dozdevno prevzel — naprošen za to, ali ne, ne vemo — ter podal v „Slovenec“ v svojem in svojih somisleceev imenu g. Gregorčiču ne samo „svét ali nauk“ gledé te druge izdaje njegovih „poezij“, ampak ponudil mu je pravo razlago treh njegovih pesni.

Opozorujemo gg. čitatelje, naj še enkrat čitajo „Slovenčeve“ številke pret. meseca decembra, osobito štev. 294, 295 in 296 ter naj, na podlagi „listkov“ teh števil, Gregorčičevih v njih ocenjenih pesni in naslednje razprave ali odgovore, sami nepristransko sodijo po pravici ali pravičarstvu.

tudi postavo zoper socialiste, ki je s prej omenjeno postavo v nekaki zvezi, pa imel bo še odsek z njo toliko opraviti, da se zdaj še ne vé, se bo li mogla spraviti na dnevni red ali ne. Izmed manjših reči, ki se imajo rešiti še pred razhodom, omenjam še nekterih železnic, in sicer na Kranjskem, Gorenje Avstrijskem in Bukovino. Smemo toraj upati, da Dolenjska vendar le enkrat dobi železnico, in da se bode tudi Kamniška železnica že skoraj pričela delati. Dotični predlog je vlada res danes predložila zbornici in ga Vam pošljem, da ga objavite celega. Poročevalec o tej zadevi bo najbrže g. Obreza.

Dr. Poklukar je povdarjal tudi še potrebo posebne postave, ki bi določevala, da naj se po toči, povodnji, nevihti itd. poškodovanim posestnikom davki odpisujejo že samo po sebi, ne da bi bilo treba v ta namen za vsak slučaj posebno prositi še le ministerstva.

Dela ima toraj državni zbor še mnogo in skoraj ne verjamem, da bi vse to zmagal do 31. marca. Dotlej namreč želi vlada, da naj vsaj zbornica poslancev svoje delo dovrši. Ako bi gospodska zbornica tega ne mogla, bi se poslanci po veliki noči še enkrat sošli k slovesnemu sklepu državnega zbora.

Vtemeljitev postave o zgradbi železnice Ljubljana-Kamnik.

Dežela Kranjska si že mnogo let prizadeva doseči zgradbo železnice iz mestne občine Ljubljanske po Bistriški dolini v Kamnik, ter se je zgradba te železnice iz ozira na narodno gospodarstvo spoznala za živo potrebo.

Cela pokrajina, po kateri bi se omenjena železnica speljala, odlikujejo se že sedaj po vedno večji obrtniji, ktero posebno krepka moč reke Bistrice zdatno pospešuje.

V tem smislu se posebno odlikujejo kraji Domžalje, Jarše, Veliki Mengeš in Kamnik, koder naj bi se železnica speljala.

Izmed obrtnije po teh krajih cvetoče, mora se na prvem mestu omeniti c. kr. smodnišnica v Kamniku, ktera se bo z nameravano lokalno železnico zvezala po tiru za vlako napravljenem, kar bo za državo tolikošte koristi, da se že iz tega njena dolžnost razvidi za gmotno podporo zgradbe nameravane železnice.

Vojaška oblast dobila bi na ta način priliko najhitreje kolikor toliko smodnika iz Kamnika v Ljubljano in od tod na dalje pošiljati; ob enem pa bi se odstranila nevarnost, v kateri se nahajajo vse vasi ob cesti ležeče, koder se sedaj smodnik na vozeh vozi.

V Velikem Mengšu in Domžalah že sedaj osem velikih tovarov slamnike izdeluje, kateri se po celem cesarstvu razpošiljajo; v Jaršah imajo umetne mline, ki leto za letom več nego 1500 ton (a 1000 kgr.) žita pomeljejo. Omena vredne so tovarne za cement in lončenino, kakor tudi kaolinišče v Kamniku. Vrh tega ima pa Kamnik mrzle kopeli, kamor poleti mnogo tujcev zahaja.

Desk in remeljnov pripravljajo leto za letom neštivilne žage po Bistriški dolini za 6000 ton.

Apna se leto za letom od 5000 do 6000 nažge.

Povzitek pridelkov se je v poslednjih letih pri obilnem številu tovarničnih delavcev in družih prebivalcev tega sodniškega okraja (23.000) tudi jako povzdignil.

Da se bo pa vse tukaj navedeno, kolikor se dá, še povzdignilo, potrebuje Kamnik približanja na kako prometno progo, s katerimi je sedaj celi svet v zvezi. Kamnik potrebuje železnice.

Že leta 1882 pregledal se je načrt, katerega je društvo za zgradbo železnice z oskim tirom predložilo, ter se je sploh povdarjala važnost zgradbe omenjene železnice za razvoj obrtnije po teh krajih ter se je pričetek zgradbe najtopleje priporočal. Pri tej priložnosti je tudi dežela sama opiraje se na sklep deželnega odbora od 13. junija 1880 obljubila zdatno podporo.

Omenjeno društvo je prosilo za državno podporo zgradbe, ker mu ob prošnji za dovoljenje zgradbe ozkotirne lokalne železnice na podlagi dotične postave ni bilo mogoče zadosti potrebnega denarja iz lastnih virov skupaj spraviti.

V ožgled velikega pomena nameravanega podjetja za deželo in za glavno mesto zdelo se je državni upravi umestno, podporo za za zgradbo železnice dovoliti. Pozvedoče so bile vse skozi take, da dotični prizadeteniki v resnici ne bi mogli potrebne glavnice zložiti, če tudi bi se pri podjetji s popolno gotovostjo smelo računati na krepko podporo dežele, prizadetih občin in drugih prizadetenikov. Zatoraj se je državna vlada najpoprej podala v razgovor s podjetniki, pri katerih se je od strani vlade najpoprej na to gledalo, da se je zahtevana svota za podporo, ktera se bo dala brez obresti in brez povračila, kolikor mogoče znižala, ter da se bo namesto ozkotirne gradila železnica z navadnim tirom.

Vsled tega so se koncesionarji izrekli, da so pripravljeni prevzeti koncesijo za zgradbo in upravo lokalne železnice iz Ljubljane v Kamnik z napravo vlake k smodnišnici, ter se zavežejo zgradbo postavno dovršiti, če bi se vlada pri tej zgradbi vdeleževala s podporo 200.000 goldinarjev, za katero naj bi prevzela toliko prvotnih delnic. Vsa zgradba bi podjetnike veljala nekako 771.000 goldinarjev.

Po dogovorih naj se ta 22 kilometrov dolga lokalna (sekundarna) železnica (tramvaj na parogon) z normalnim tirom odcepi od državne postaje cesarjevič Rudolf-ove železnice proti severo-zapadu po lastni cesti do Dunajske velike ceste; čez Savo naj se spelje po lastnem mostu preko Domžaljam, tu pa tam se velike ceste posluževajoč in od ondot po Bistriški dolini deloma po lastni deloma po okrajni cesti preko Preserja, Homea in Šmarce v Kamnik. Od tukajšnje končne postaje se potegne še 1,4 kilometra dolg tir za vlako do c. kr. smodnišnice, ktera od Kamnika proti zapadu stoji. Največa napetost ceste znaša 13 pro mille (trinajst čevljev na tisoč čevljev daljave), za vlakni tir pa 22,2 pro mille. Najmanjši radij ovinkov je 150 metrov velik. Čas za zgradbo določil se je na dve leti od dne, kedar se bo dovoljenje dalo.

Efektivni stroški cele proge iz Ljubljane v Kamnik cenjeni so na 686.000 goldinarjev, t. j. za vsak kilometer 31.181 goldinarjev. Železnica za vlako iz smodnišnice do kolodvora veljala bo pa 85.000 gld.

Ves potreben denar naj se toraj pripravi iz državne podpore 200.000 gld., iz deželne vdeležbe s 50.000 gl., iz doneskov prizadetenikov s 50.000 gl. in iz ostalih 50.000 gld., ki se bodo morali na drug način dobiti, vsega skupaj toraj 350.000 gl. Za to svoto izdale se bodo prvotne delnice al pari; za svoto 421.000 gld. pa, ktere bo še primanjkovalo, izdale se bodo prioritete po kurzu najmanj 80% toraj v skupnem nominalnem znesku za 520.000 gld. Po tem takem bo cela glavica za zgradbo železnice znašala v nominalnem znesku 870.000 gld.

Država si pridrži pravico, upravo železnice vsakčas v svoje roke prevzeti in dotične tarife določevati. V tem oziru so si podjetniki izprosili obljubo, da pavšal za prevzete uprave pri imenovani železnici v državno oskrbnništvo ne bode višji nego 45% skupnega dohodka železnice za čas koncesije.

Konec vtemeljitve je sledeči načrt postave dovolitve zgradbe:

Postava o dovoljenji zgradbe lokalne železnice iz Ljubljane v Kamnik.

Z dovoljenjem obeh zbornic državnega zbora naročam sledeče:

Član I.

Vlada se pooblaščuje, da sprejme za pripravo potrebnega denarja za vdeležbo pri zgradbi lokalne železnice iz Rudolfovega (t. j. državnega) kolodvora v Ljubljani do Kamnika v zvezi s tirom k smodnišnici, prvotnih delnic delniškega društva, ktero se bo nalašč za to ustanovilo, za 200.000 gld. av. velj. v papirji.

Ta vdeležba je zavisna od sledečih pogojev:

- a) da dežela kranjska obljubi pri tej zgradbi z najmanj 50.000 goldinarji vdeleževati se, da dalje
- b) pripravo ostale za zgradbo potrebne glavnice v svoti, kakor jo bo državno upravnništvo samo določilo, obljubi preskrbeti po izdaji prioritetnih in prvotnih delnic bodoči koncesionar, ne da bi se s tem državni zaklad kaj obtežil, ter svoto na tak način zavaruje, da je za njo in za shajanje z določeno glavnico bodoči koncesionar odgovoren.

Član II.

Dividenda, ki se bo izplačevala na prioritete v članu I. omenjene, preden bodo taisto dobile prvotne akcije, ne sme višja kakor po 5% biti.

Prvotne delnice, ki jih bo država vsled člana I. sprejela, morajo imeti enake pravice z drugimi prvotnimi delnicami in se z ozirom na tiste ne sme dovoliti nobena omejitev glasovanja, ne gledé največjega števila glasov, kakor tudi ne nasproti posestnikom prioritet.

Član III.

Vplačevanje na prvotne delnice, ktere po članu I. prevzame država, pričelo se bode ob novem letu 1887 v dveh letnih obrokih, ktera bo država

Da bodo vedeli gg. čitatelji, kaj nam je dokazati, povemo naj g. dr. M—čvo oceno in obsodbo gledé nazorov treh Gregorčičevih pesni, ktero (oceno), kot krivo, nam je ovreči.

G. M. trdi „z odločno besedo“, da priznava in uči g. Gregorčič v pesnih: „Človeka nikar“, „Ujete ptiča tožba“ in „V celici“ nazore, ki so bojda nasprotni z verskimi resnicami, in sicer, da uči: „usoden panteizem“, „panteistični fatalizem“, „pesimistični panteizem“, „panteistični pesimizem“; da taji Boga (to povdarja g. M. trikrat), da „se zdi, da taji“ prosto voljo človekovo; da laže, obsojuje Boga, pohujšuje ljudstvo itd.

Pač, ako bi bilo res, kar trdi g. M., bolje bi bilo, da bi g. Gregorčič, ta pohujševalec ljudstva, nikdar ne bil rojen na svet (Mat. 26, 24); ali pa, da bi se mu mlinsk kamen obesil na vrat, ter se potopil v globočino morja (Mat. 18, 6.)!

Povem naj le še, predno začnem, kaj je bil vzrok in povod temu mojemu zagovoru pesni in pesnika g. S. Gregorčiča. Vzrok so, se vé, oni „dodatki“, t. j., v njih razpravljena obsodba pesni in pesnika.

D v peresu vojih,

vzrok temu je: 1. ker poznam bolje nego marsikdo, pesnikovo mišljenje, čutenje, нравnost njegovo, sploh: njegovo življenje in se mi prav za to še posebej zdi ona obsodba g. M—a tem krivičnejša in zato odgovora tem potrebnejša; 2. ker se do sedaj ni nikdo javno oglašil, ki bi bil zagovarjal javno obsojenega pesnika; in 3. ker čutim, da teh „zoperverskih nazorov“ madež, ki se pesniku-duhovnu tako apodiktčno pripisuje, nekako otemnuje čast cele naše duhovščine.

S tem je, menim, opravičen vzrok te razprave in zato mi tudi g. dr. A. M. ne more oporekati ali zameriti, da pomagam resnici na dan. Sicer velja tudi tu: „Čuti je treba oba zvoná, da se pravična sodba oddá!“

(Dalje prih.)

Kaj človek skusi, ako peš na Dunaj gre.

(Dalje.)

Devetnajsti dan.

Vsak korak postavlja nas bližje domu; in kolikor bolj se domu približujemo, toliko bolj mirno in manj pikantno je naše vsakdanje življenje. Takrat — na potu, še tega nismo vedeli, da bomo namreč v zadnjih dnevih našega potovanja manj „šti-

keljcev“ doživeli; ali — zdaj to vemo in tudi čast. bralec! bodeš videl, da bolj mirno je postajalo naše potovanje, kolikor bolj smo se bližali — proti domu in šoli.

Zakaj pač tako? Od kod neki to?

Odgovoriti na to vprašanje je pač nekako težko. Vendar pa, ako jaz zdaj mislim nazaj v one prijetne čase, bi skoraj našel vsaj navidezen vzrok.

Spominjam se jaz še vrlo dobro onih ur in trenutkov, v katerih sem se pripravljaj vsako leto na počitnice k svojemu stricu in tudi onih, v katerih sem se pripravljaj iz počitnic zopet proti — šoli.

Mi šolarji smo — vsaj takrat, kakor dobro vem, na potu na počitnice bili zelo živi in veseli; vse nas je zanimalo, vse razveseljevalo, in ako je kdo nas ktereга vprašal: „Fantje! kam pa kam? — tako urno!“ — smo se komaj ali pa še ne ozrli proti njemu; ampak kar v daljnem hipu smo vsi veseli klicali: „Na počitnice! Na počitnice!“

Ko smo pa iz počitnic morali nazaj v Ljubljano, v šolo, smo bili pa vse drugačnega duha. Ko bolnik smo le bolj klaverno „lezli“ proti Ljubljani, sem ter tje se ozirali, ko da bi iskali med potjo kako sočutno srce, ki naj bi z nami šolarčki — žalovalo. Ako je le kateri človek poprašal nas o kateri koli stvari, sosebno o namenu našega pota, z bese-

sama določila proti nekolekovanemu potrdilu sprejema.

Prvi obrok se na noben način ne sme prej vplačati, kakor kedar bodeta temeljito dokazana vplačilo in poraba ostale glavnice pri zgradbi v članu I. omenjene železnice, ktera mora tudi že dokončana in javnemu prometu izročena biti.

Član IV.

V članu I. označena železnica na par z navadnim kolovožjem (tirom) mora se v dveh letih dodelati počenši od dneva, kedar se je izdala koncesija (privoljenje) za njo ter se mora izročiti javnemu prometu.

Član V.

Ako bi upravo pri tej železnici prevzela država v svoje roke, se bode za upravne stroške določil pavšal na ta način, da ga bode država odmerila po gotovih odstotkih od skupnih dohodkov.

Član VI.

Ta postava postane veljavna z dnevom svojega razglasenja.

Izvršila jo bodeta pa Moj trgovinski in finančni minister.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. februarja.

Notranje dežele.

Železnica Ljubljana-Kamnik je toraj za trdno določena in se bo prej ko ne že letos delati začela. Kakor nam včerajšnji telegram sporoča, stala bo tista blizu 770.000 gold., pri katerih se bo vlada z 200.000 gold. vdeleževala, naša dežela pa z delnicami za 50.000 gold. Kakor z veseljem pozdravljamo to najnovejšo pridobitev na našem narodno-gospodarskem polju, si pač ne moremo kaj, izreči naravnost, da bi bila nam železnica Ljubljana-Novomesto-Karlovce bolj pri srcu, ker je za narodno gospodarstvo mnogo bolj potrebna, kakor pa ta v Kamnik, če tudi se ji mora pomen in potreba pripoznati. Kamnik je združen z Ljubljano po lepi gladki cesti, ktera razun Črnuškega malega niti jednega klanca ne pozná. Kakošna pa je zveza naše dolenske z glavnim mestom, kakošna z drugimi ob železnici ležečimi rodovitnimi kraji! Taka, da malo kje taka, klanc za klancem in ovink za ovinkom, tako, da mora vsak promet v očigled današnjim železnicam popolnoma propasti, dežela pa pod nič priti! Dobro nam došla Kamniška železnica, toda če so v državnem zboru že A rekli, naj rečejo še B, ter naj nam skoraj pošljejo o dolenski železnici tak telegram, kakoršnega smo imeli včeraj o Kamniški in tako postavlo, kakoršno danes spredaj v članku prinašamo o Kamniški železnici. Kamniško toraj imamo; svoj pomen in svoj promet bo pa še le dobila, kadar bo podaljšana skozi tuhinjsko in savinsko dolino dve deželi sklepala.

Pulj, nekdanj skromno mesto ob južni osti isterskega poluotoka ležeč, dokler ga ni avstrijska mornarica povzdignila do pomenljivosti, ktero kot prva in poglavitna vojna luka v Avstriji sedaj zavzema, skazal se je na sv. Matija dan, kakor se to takemu mestu spodobi. Prišla sta tje kaj cesarjeviča Rudolf in Štefanija, potujoč v južno Dalmacijo. O sprejemu poročali smo že včeraj med domačimi novicami. Danes nam je le še politični pomen tega sprejema premotriti. Če se nekaj časa nazaj ozremo,

kako so se nekteri Avstriji sovražni lahoni v Trstu cesarju nasproti obnašali in tisti čas, ko so ondi bombe pokale, primerjamo z današnjim, ko se v Pulji, kjer v javnosti tudi laški življ prevaguje, Rudolfu in Štefaniji s evetjem poti potresajo, ko belo oblečena dekleta cesarjevičini krasne zvezčke cvetlice poklanjajo, pokaže se nam odmah duh časa, kakošen da veje po Trstu in kakošen v Pulji. Ni slovanska krivda, da je v Trstu tako bilo, kakor bi ne smelo biti, pač pa so ondi višji krogi takega duha, če tudi nevedé gojili, dokler se je izgojil. Kar so višji krogi v Trstu desetletja sejali, to sedaj žanjejo in bodo še želi. Kako vse drugačen je Pulj! V Trstu polahonjen delavec naše cesarske rodovine skoraj ne pozna ne in ga ni sram v skromnem svojem stanovanju podob laške kraljeve družine po steni obešenih imeti. Vsa čast v tem oziru slovenskim Tržaškim delavcem!! V Pulji so hotli delavci konje spreči iz kočije, v kateri sta se cesarjeviča po mestu vozila, ter so ju hotli sami voziti, kakor so se nekdanj slavno vozili na tak način rimski zmago-slavni vojskovodje. Ponižna cesarjevičina pa tega nikakor ni privolila. Res Pulj, ponosen smeš biti na svoje prebivalce, posebno pa na tvoj delavski stan! Kjer je tolikanj ljubezni in spoštovanja do cesarske hiše, ondi za Garibaldija niti za las nimajo prostora. Saj je pa tudi lahko razumljivo. Puljski delavec je večinoma kruh pri cesarskih zavodih c. kr. mornarice zaslužen in se hvaležen svojega gospodarja spominja. Tržaški delavec ima večinoma svoj zaslužek ali pri morji ali pa pri Lloydovem arzenalu. Kak duh pa ondi veje, je znano, toraj pač ni čuda, če se tudi furlanski delavec taistega nalezje. Kar je delavcev so v Trstu edino Slovenci in Hrvatje pošteno domačini!

Liberalni listi se nezmerno veselé, da je minister Konrad prošnjo za povrnitev *šibe v šoli* tako odločno zavrnil. Sklicujejo se na človekoljubno mišljenje, ktero v ministerstvu vlada. Naj se le! Bodo že videli, kak sad bo taka izgoja rodila, pri kateri so učitelju nasproti popačenosti in trmoglavosti otrok roke popolnoma zavezane. Saj ni potreba, da bi morala šiba na dnevnem redu biti, kedar jo je pa potreba, onda naj se nikari ne zabranjuje. Prosvetljene šolske postavbe od leta 1870 zorijo že svoj sad, to ne le pri nas, temveč tudi drugod, da, celó na Dunaji pada že zrel na tla! Koliko bi imeli sporočati o samomorih, ki jih smr-kavi otroci iz domišljenega žaljenja na časti doprinesó; koliko bi se lahko poročalo o drugi nevarnosti, ki ima svoje korenine v novi šolski postavi, toda smo rajši tiho, pa škoda časa in — „Slovenca“.

Vnanje države.

V *Rimu* je počila petarda, sicer na jako primitiven način napravljena, ali počila je pa vendarle, ter je s tem dala spričevanje, da „Italija irredenta“ še vedno živi. Napolnjena je bila namreč neka lončena posoda, steklenici podobna, kakoršnih se po onih krajih mnogo nahaja, z dinamitom. Dotični junak položil jo je na stopnjice parlamenta, kjer je bil toliko časa tlela, da se je raznesla. Pok je bil tolikošen, kakor iz topa; škode pomenljive ni nobene. Vendar pa si policija vse prizadeva, da bi zlodeja zasačila, a do zdaj se ji še ni posrečilo.

V *nemškem državnem zboru* obravnavali so proračun za nauk in prosveto. Pri naslovu: „cerkveni sodni dvor“ vnela se je huda in ojstra debata, kajti liberalci niso hoteli zanj ničesar dovoliti, minister je pa konečno vendar le zmagal s svojimi dokazi o potrebnosti takega sodnega dvora in se je trošek zanj pripoznal in odobril. Hud vihar provzročil je tudi naslov: „Poznanska nadškofija“. Zopet so se oglasili sovražniki Slovanov in katoličanov ter so zarohneli proti katoliški duhov-

ščini Poljaške narodnosti, ktera baje vedno le na to gleda, kako bi pruske Poljake k vstaji zapeljala. Pri tej priložnosti se je minister zopet domislil na pregnanega kardinala grofa Ledohovskega in je skušal dokazati, koliko smrtnih političnih grehov da se je le ta nadškof s svojo agitacijo med Poljaki vdeležil. Nasproti takemu postopanju, pravi minister, mora nemška vlada oprezna biti. Le škoda, da vse to res ni! Naj bi pač rajše Prusija svojo opreznost na anarhiste obračala, kteri se na dan na dan pripravljajo, da bodo z dinamitom raznesli s krvijo in železom skitano nemško državo Bismarskovo. Pri skromni Poljaški duhovščini se Prusom kaj tacega pač ni bati.

Francoski senat pripoznal je zopet tistih 305.000 frankov za *seminarske ustanove* ter jih je postavil v budget, ktere je lansko leto kamora zbri-sala. Je pač sprevidel potrebo takih ustanov, kajti tudi na Francoskem jele se jim bodo počasi zopet oči odpirati, kakor so se jim odprle ob času prve revolucije, da se brez duhovščine ne more nikaka država obdržati. Tedaj so bili politični nezadovolj-neži, ki so prevrat osnovali, sedaj ga bodo soci-jalni anarhisti. Na celem svetu proti tem ljudem ni boljše pomoči, kakor je ravno dobra duhovščina.

Izvirni dopisi.

Iz Novega mesta, 21. februarja. Ker je malokdaj čitati kak dopis iz našega mesta, hočem podati jaz nekaj novosti. Kakor običajno, so tudi letos naša društva izdala imenik svojih članov za leto 1885. Iz teh bodi posneto to-le: Čitalnično poročilo pové, da se je družba preselila v lastne prostore, odkar je izdelan „Narodni dom“. Dohodkov je imela 9194 gld. 6 kr., stroškov pa 9169 gld. 61 kr., toraj ostane gotovine v blagajnici 24 gld. 45. kr. Predsednik ji je g. dr. A. Poznik, podpredsednik pa dr. A. Ferjančič. Članov broji 83. Med temi sta dva častna člana: Prevzv. g. Juraj Strossmayer, biskup v Djakovaru, in pa g. A. Kalčič, trgovec in hišni posestnik v Novem mestu.

Poročilo meščanskega uniformiranega kora in godbe naznanja, da so se pri obnem zboru 16. dan avgusta zjedini vsi, brez razločke političnega mišljenja, da skupno vzdržujejo godbo. Članov broji društvo 230. Dohodkov je imelo 491 gld., stroškov pa 486 gld. 42 kr., toraj ostanka 4 gld. 58 kr. — Jako vrla misel, da godbo podpirajo vsi, kajti ta je gotovo mednarodna.

Društvo „kazino“ šteje 60 članov; vodja mu je g. Anton Kwetkowitz, c. kr. major v pokoji. Jako čudno je, da nahajaš v tem zapisniku imena nekterih mož, koje svet smatra za narodnjake, in vendar jih ni v čitalničnem imeniku. So li oni postali kukavice, kakor veli Hrvat?

Razun teh društev sta še „Dolenjsko pevsko društvo“ in pa društvo prostovoljne požarne straže. Število udov teh društev mi je neznano. — Razume se, da so ta društva prirejala razne veselice. Bilo jih je toraj na izobilnost.

—h—

Z Dunaja, 25. febr. (*Shod škofov pa liberalni listi.*) Liberalni časniki imeli so te dni več poročil o sklepkih, ki so jih gledé duhovenske kongrue storili škofje pri svoji konferenci. Že unidan sem pisal, da so sklepi tajni; kar se o tem čuje, je toraj zgolj ugibanje. Duhovenska kongrua tako živo sega v splošnje cerkveno pravo, da škofje sami brez porazumljenja s papežem reči ne morejo rešiti, in da so se prav gotovo v tej zadevi obrnili do rimske stolice. Ker so se včeraj v gospodski zbornici vdeležili prvega posvetovanja o kongru in ker bodo trije izmed njih namreč kardinala Schwarzenberg in Fürstenberg pa knez in škof Aichner danes izvoljeni v komisijo, ktera bo pretresala kongruo, smemo pač sklepati, da škofje ravnaajo v porazumljenji z najvišjim cerkvenim poglavarjem, in da se bo kongrua vravnala v smislu in po načelih cerkvenega prava. Ako je toraj res, kar pišejo liberalni listi, da škofje pritrdijo postavi o duhovenski kongru in da so celó voljni privoliti v to, da se postava izvrši še le polagoma v treh letih, morajo pač imeti poročstvo, da se bodo varovale pravice cerkvene, in da se zlasti verski zakladi pripoznajo kot lastnina cerkvena, s ktero ima edino le cerkev zapovedovati.

V ponedeljek so se škofje poklonili cesarju, ki so jih sprejeli radostno in milostno. Na pozdrav kardinala Schwarzenberga izrekli so cesar svoje prepričanje, da je duhovščina od nekdaj najzvestejša in najkrepkejša podpora cesarstva in cesarskega prestola, in da si bodo prizadevali kolikor mogoče

dami: „Kam pa kam! — fantiček!“ — že smo bili pripravljeni z odgovorom; in žalosten tužen glas nam je iz šolarskih prs privabil počasno besedo: „V šolo!“ In ta glas je bil vselej mil, tako mil, da nam je donšal — zasmehovanje.

Tudi danes hitimo mi proti — Ljubljani — proti šoli; in bolj tihi smo, nič kaj zanimivega se nam ne pripeti; vse življenje je le bolj enolično. Zakaj neki? Morebiti zavoljo bližajoče se šole?

O, kaj še! Kaj bi se mi šole bali, ki nam je bila že 11 let „vsakdanji kruh!“

Smo bili mar utrujeni, da se nam je tožilo?

O, tudi ne! In kaj bi vendar utegnil biti vzrok temu, da je zdaj naše potovanje bolj enolično, bolj mirno bilo?

Naj povem in rečem, da prav mirno tudi ni bilo, saj nismo kar nič mirovali, ampak neprestano smo naprej hiteli, bolj enolično — vsaj za današnji dan je pa menda zavoljo tega, ker sem jaz ono svojo šabljenko, ktero sem ono prvo noč kot ulanec vihtil proti mogoče bližajočemu se sovražniku, oni Ljubljanski pipec zgubil in vsled tega nisem mogel vezati si zlomljenega svinčnika. Z največjo silo sem pa vendar le nekaj začrtal si ta dan s svojim zlomljenim svinčnikom; in sicer to novico imam v svojem dnevniku:

Ko pridemo v Knittelfeld, je bil ondi ravno somenj, po trgu bila je razpostavljena mnoga živina in jaz sem se s tovarišema moral med temi mojimi imenoglihi „skozi“ preriti, da smo prišli unkraj mesta. In med potjo so meni te živali mojo suknjo — marmorirale. Sicer nisem zahteval teh slik; toda kaj sem hotel! — Saj sem s seboj nosil dobro krtačo.

Spavali smo to noč v Judenburgu. Tukaj smo zopet dobro hišo in prijazne ljudi našli. Gospodar, pri katerem smo prenočili, bil je krčmar in mesar. Po različnem cincanji sem ter tje zopet povemo krčmarju — očetu, da smo dijaki, ki si ogledujemo svet. In zopet mu jaz po domače povem, da smo lačni. Prijazno nam je mož pritrdil, da nam verjame, ko smo mu danes prehojeno daljavo naznanili ter pristavi, naj le nekoliko potrpi.

Mi smo radi počakovali, saj nismo imeli do postelje daleč, ker bomo spali tudi tukaj.

Nismo ravno dolgo čakali, kar nam prinesó večerjo. Moj zapisnik pravi, da smo za večerjo imeli „šnicelj“, ki je bil „hudo velik“, salato, kruh in pivo; ter da smo za to večerjo in posteljo plačali vsak po 49 kr. In zdaj — za danes lahko noč!

(Dalje prih.)

zboljšati njeno žalostno stanje. Kapiteljskemu vikarju gorenje-avstrijskemu razodeli so tudi obžalovanje svoje zaradi smrti škofa Rudigiera, ki je po deželi in med duhovščino razširjeval pravega rodoljubnega duha. Ali tudi novi škof bo gotovo deloval v njegovem duhu, in cesar se nadejajo, da bodo Gorenje-Avstrijanci z njim zadovoljni. Za škofa v Lincu je namreč izbran, kakor se zdaj za gotovo vé, kanonik in semeniški vodja Dunajski dr. Müller, ki slovi zaradi svoje izvrstne knjige o pravosti ali morali, in je značajan mož pravega cerkvenega duha. K imeniku vdeležnikov škofovske konference, ki ste ga objavili v torek, še dostavite Sembratoviča, rusinskega nadškofa v Lvovu.

Domače novice.

(Profesor vitez Gariboldi) je še vedno bolan in so za čas njegove bolezni poklicali kandidata profesure g. Josipa Weissa iz Ptujске gimnazije, da ga bo supriral. Omenjeni gospod prišel je že v Ljubljano, kjer je na pepelnico svoj posel prišel.

(V Kropi) na Gorenjskem dobili bodo na 1. marca orožniško postajo.

(Razpisani) ste službi prvega magistratnega svetnika in nova služba policijskega komisarja na Ljubljanskem magistratu. Prva nese 1600 druga 1200 gotovega denarja; vrh tega združeni ste z vsako po dve 10% petletnici, ki se bode v penzijo všteli. Zahtevajo se politično juridične študije in pa popolnoma znanje slovenskega in nemškega jezika. Prošnje naj se ulagajo do 22. t. m. na mestni magistrat Ljubljanski.

(Služba okrajnega ranocelnika) na Bledu je razpisana. Tista nese 600 goldinarjev in se bo za leto s 300 gold. iz deželnega zaklada poboljšala. Gradu irani zdravniki imajo prednost. Prošnje do 1. aprila na c. kr. okrajno glavarstvo v Radovljico.

(Razpisana) je služba okrajnega ranocelnika v Senožečah s 500 goldinarji nagrade. Prošnje do 20. marca na c. kr. okrajno glavarstvo Postojnsko.

(V Švico) pošiljale se bodo s prvim marcem počenši namesto dosedanjih povzetnih listin, poštne nakaznice s povzetjem.

(Obsojen) je bil včeraj v Celji pred porotniki vrednik nemške „Vahtarice“ („Deutsche Wacht“).

(Umrli je) ranje. Koseskega bratranec, g. Edvard Josip Vesel, v nedeljo popoldne v Trstu. Pogreb mu je bil v torek izborni lep in je obilo vencev dobil.

(Kaj si vse urarski pomočniki zmislijo.) V nedeljo je bilo, ko urarskega pomočnika v Mariboru obide srčna želja, da bi balon v zrak spustil, ktere ga si je bil v potu svojega obraza napravil. To se vé, da ni bil nikak balon Captif pač pak je postal — balon capút. Mladi urar ga napolni s špiritovim soparjem in balon se dvigne iz neznatnega dvorišča ponosno v zrak, da bi bil celó Francozom v nemško-francoski vojni čast delal, plava nekaj časa nad Mariborom, ter se konečno vtrujen ali kali na pokopališče spusti, kjer obleži. Urarček ga stisne pod pazduho in hajdi domu. Zopet ga napolni in spusti. Sedaj mu jo je pa balonček že koj iz začetka zavozil; trčil je namreč v streho ob kateri priložnosti se je ob enem tudi vnel in goreti začel. Posodica s špiritom obvisela je na žlebu pod streho, kjer je s silnim plamenom gorela, balonček sam je pa v rudečem plašči po strehi plesal.

(Podgan in miši), pravijo, da je toliko na Reki, posebno pa po skladiščih in založiliščih ondašnje železnice, da niti jedna vreča cela ne ostane, ktera iz Ogerskega z žitom napolnjena tjekaj pride. Toliko jih je, rekel je šaljivec, da bi celo Jožefovo srebrno kupo iz vreče odnesle, ako bi se slučajno v kateri nahajala. Vsled tega, ker se po skladiščih železničnih vsaka vreča pregleda, zgublja se pšenica in se brodniki branijo poročstvo za resnično in polno vago prevzeti. Škoda bo v prvi vrsti zadela Reko, kajti angleški in francoski trgovci z žitom so menda že po Ogerskem naročili, da naj jim odslej nadalje žito rajši preko Trsta pošiljajo. Goske so ob svojem času na kapitoliji gagajoč Rim rešile, kdo vé, če ne pripomorejo podgane in miši k vspešni konkurenci Trsta z Reko. Se bo pa južna železnica smejala!

Razne reči.

— Deputacija katoliškega velikošolskega društva „Avstria“ na Dunaji obstoječa iz gg. drd. phil. Ignac Stich, stud. med. Alojzij Viljem Gruber predstavila se je na 22. t. m. Lavantinskemu knezoškofu dr. Stepišchneggu, da mu je izrekla društveno zahvalo za sočutje, katero je vedno temu društvu skazoval. Knez in škof se je pol ure prav prijazno pogovarjal z deputacijo ter je posebno poudarjal odnošaj, ki je vsega vreden, da se mladi in razumni možje v tako brezvernem času, kakor je ravno dandanašnji ne sramujejo svoje katoliške vere s tem javno priznati, da so udje katoliškega društva.

— Pastirski list Solnograškega nadškofa ima za letošnje postno premišljevanje pravo izgojo otrok in pri tej priložnosti omenja škodljivega vpliva slabih in pohujšljivih časnikov na mladino. S to stvarjo se pa po prečudnem naključju letos vjemajo skoraj da pastirski listi vseh škofov. Posebno oestro obrača se Solnograški pastirski list proti framonom, ktere gadja zalega imenuje.

— Anarhisti iz Budapešte jeli so razpošiljati svoj katekizem katoliškim župnikom po Gorenji Avstriji. Vsebina tega katekizma je taka, da ga je takoj povsod c. kr. orožništvo pobralo in okrajnim glavarstvom izročilo. Ob enem so se pa gospodje župniki opozorili, vse takošne pošiljatve z zavikom vred takoj okrajnemu glavarstvu izročiti, da bode ono pošiljalcem na sled prišlo.

— Avstrijska ladija „Venus“ s kapitanom Sabličem bila je na poti iz Liverpoola v Rio de Janeiro. Pri Waterfordu trčila je ob skale in se je popolnoma razbila. Kakor telegram iz Waterforda poroča so vsi ljudje potonili.

Telegrami.

Dubrovnik, 26. febr. Namestnik Jovanović sprejel je na Lacromi cesarjeviča Rudolfa in Stefaniyo; sprejema vdeležila sta se okrajni glavar in župan. Vreme je prekrasno; zvečer bo sijajna razsvetljava. Mnogo hiš je okrašenih s prekrasnimi napisi. Pozno v noč goreli so kresovi po bližnjih gorah in tudi morje je bilo v eni svetlobi, od koder so se rakete spuščale. Ljudstvo je v največji radosti. Danes se odpeljeta v Kotor, kamor prideta popoldne med drugo in tretjo uro.

Dunaj, 25. febr. Cesarica se je odpeljala opoldne v Amsterdam.

Bruselj, 25. febr. Danes je 3000 premogarjev vstavilo delo v rudnikih. Blizo 9000 delavcev se kuja.

Tujci.

24. febr.

Pri **Maliči**: Magdalena Lester, modistinja, z Dunaja. — Schäfer, Illek, Deutsch, Koppel, Boham, trgovci, z Dunaja. — H. Bühler, trgovec, iz Budapešte. — Franc Kuralt, tajnik, iz Zagreba. — Fritz, ravnatelj, iz Trsta. — Eichelter, fužinski ravnatelj, iz Trbovelj.

Pri **Stonu**: Spanner, pevka, iz Benetk. — Hirsch, c. k. podpolkovnik, iz Trsta. — Josipina Hieber, zasebnica, iz Maribora. — Josipina Zimmermann, zasebnica, iz Rožeka.

Pri **Bavarskem dvoru**: N. Anzulini, lični posestnik, iz Trsta. — Gustav Thodi, župnik, iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jakob Sajovic, zasebnik, iz Grada.

Pri **Virantu**: Miha Klun, trgovec, iz Ribnice. — Adolf Gaudia, logar, s soprogo, iz Zobelberga.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 60	kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84 „ —	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 35	„
Papirna renta, davka prosta	99 „ 30	„
Akcije avstr.-ogerske banke	867 „ —	„
Kreditne akcije	306 „ 10	„
London	124 „ 25	„
Srebro	— „ —	„
Ces. cekini	5 „ 81	„
Francoski napoleond.	9 „ 79½	„
Nemške marke	60 „ 50	„

Od 25. februarja.

Ogerska zlata renta 6%	— gl. —	kr.
„ „ 4%	98 „ 50	„
„ papirna renta 5%	94 „ 15	„
Akcije anglo-avstr. banke	200 gl. 107 „ 75	„
„ Ländersbanke	107 „ —	„
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	573 „ —	„
„ državne železnice	308 „ 60	„
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	216 „ —	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 128 „ 50	„
4% „ „ 1860	500 „ 138 „ 40	„
Državne „ srečke „ iz l. 1864	100 „ 174 „ 20	„
„ „ 1864	50 „ 174 „ 20	„
Kreditne srečke „ „	100 „ 178 „ —	„
Ljubljanske srečke	20 „ 23 „ —	„
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 25	„
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	112 „ 60	„
„ Ferdinandove sev.	105 „ 75	„
5% štajarske zemljišč. odvez. obligac.	104 „ —	„

Umrli so:

22. febr. Marija Kozirnik, kurarca, 63 let, Študentovske ulice št. 7, vsled bljuvanja krvi.

V bolnišnici:

22. febr. Blaž Belič, gostac, 68 let, jetika. — Jožef Židan, gostac, 80 let, Marasmus senilis.

23. febr. Nace Breznik, delavec, 46 let, jetika.

Zahvala.

Gospa Ana Janesch in gospod Janez Janesch ml. izročila sta povodom smrti g. Janeza Janescha str., ker se niso kakor običajno svoje delile, magistratu svoto 200 gl. za mestne uboge.

Za ta blagodušni dar izreka magistrat v imenu mestnih revežev najtoplejšo zahvalo.

Mestni Magistrat Ljubljanski,

24. dan svečana 1885.

Za župana: Vončina.

Najboljša

(3)

polenovka (štokš)

dobiva se po jako nizki ceni

v štacuni nasproti Šenkavža v Ljubljani.

V rudokopih Voitsberg, Rosenthal in Oberdorf na Štajarskem

(na železniški progi Gradec—Köflach)

(1) se sprejme

100 do 150 delavcev (rudokopov)

in

50 do 60 pospeševalcev (Förderer).

49 komadov za samo 7 gold. 70 kr.

Žlice, noži in vilice

iz

Britanije-srebra

s fabriškim pečatom.

Silno potrebno za vsako družino!

Čujte, pozor, in strmite!

Za deset let jamčim pismeno vsakemu, kdor si kupi pri meni namizje iz britanije-srebra, katero je poprej več nego 30 goldinarjev veljalo, da mu ostane belo, kakor pravo srebro. Namizje za obed in za desert je iz čistega, težkega in masivnega britanije-srebra, katero je skoraj tolišne vrednosti kakor pravo srebro, ter se sedaj skoraj zastoj le za pravo svojo ceno prodaja.

Garnitura obstoji iz sledečega:

- 6 namiznih nožev z izvrstno jekleno klino,
- 6 pravih anglo-brit. srebrnih vilic,
- 6 masivnih anglo-brit. srebrnih žlic,
- 12 anglo-brit. srebrnih žličic za kavo,
- 1 težka anglo-brit. srebrna zajemalka za juho,
- 1 masivna anglo-brit. srebrna posnemača za mleko,
- 3 masivne anglo-brit. srebrne žlice za desert,
- 3 prave anglo-brit. srebrne vilice za desert,
- 3 lepe masivne čašice za jajca,
- 1 izvrstno skrinjico za poper ali sladkor,
- 3 tase lepo eizelirane,
- 1 eedilce za čaj najbolj fino,
- 2 lepa svetilnika za salon,
- 1 prekrasna krušnica indijski in kitajski vdolbena.

49 reči, to je, 49 komadov, ki se lahko dobé proti predplači zneska ali pa po poštnem povzetju za 7 gl. 70 kr.

Svarilo! Le ono britanije-srebro je pravo, katero ima zgoraj naveden pečat vtisnjen.

Za dokaz da moja ponudba

ni sleparija

se obvežem tukaj javno, vsako blago, katero bi komu vsoč ne bilo, brez ugovora nazaj vzeti. Vsak ga sme toraj brez zgube naročiti.

Kdor želi dobrega in solidnega blaga, obrne naj se hitro, dokler je še kaj zaloge, zaupljivo le na

Rabinovics,

Haupt-Depot der Anglo-Britan. Silberfabrik, Wien, II., Schiffamtsgasse 20.

Snažilni prah za navedeno namizje prodajam v škatičkah po 15 kr.

Kava

od

(4)

Lübberts & Wallisa v Hamburgu.

Kot posebnost ponudimo sedaj po jako znižani ceni v poštnih zavitkih po 4¼ kilo proti povzetju (franko) sledeče vrste kave:

Pravi arabski Moea, močan	gl. 4.75
Java Menado, rujav, jako fin	4.70
Java Preeinger, rujav, močan	4.65
Goldjava, fl. po gl. 4.50 in	3.90
Plantagen Ceylon, višnjevkast, jako močan	4.50
Ceylon Perl, izdaten	4.60
Portorico, temno-višnjevkast, močan	4.50
Costarico, modro-zelenkast, prelep	4.05
Laguayra, višnjevkast, prav lep	3.95
Guatemala, zelenkast	3.75
Guatemala Perl, zelenkast, močan	4. —
Cuba, priljubljen, močan, lep	4. —
Perlmoea, polnodišeč	3.75
Zelen Java, jednat	3.75
Campinas, prav močan, po gl. 3.80 in	3.40
Santos	3.30
Rio, čist, okusen	3.10
Africanski Moea, polno-jednat	2.80

Tisk „Katoliške“ Tiskarne v Ljubljani.